

Se nu fött och blod i skönsta prydnad

Förklara sig.

Mina känslor från förnuftets lydnad

Nu draga mig,

Draga mig dit, just der du ligger.

An får du ej lida utaf;

Nu skall du dö min Nymph! — Jag tigger.

Owäckna åter i din graf.

Ulla Winblads

Afton = Wisa.

Fram med Bas-Giolen, Endarp ic.

STOCKHOLM, 1826.

Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

1.

Fram med Bas-Violon, Knäpp och Skrufwa,
Skjut Skrufwen in;
Nip och kuttra som en turturdufwa
För maken sin;
Släng din peruks och bulta din hjesa,
Blif ej swaresjul, blödig och rådd;
Låt mina ögon lärar pråga
Uppå Ulla Winblads bädd.

2.

Fader Berg gudar, mitt bröst mig flämmer,
Mitt hjerta län,
Hur det klappar wid hwar ton du flämmer,
Och swider sen.
När jag ser dig, så tänk att jag finner

Kyla, swalka, ro i mitt bröst,
Ty med ditt glas du mig påminner,
Att mot kärlek finnes tröst.

3.

Men mitt öga ser som i en dimma
Just Tröjas graf;
En Paulun, fring hwilken lampor glimma;
Drag storna af;
Helga det rum, der Skönheten kastar
Sina liljor döden till rof,
Du min Bestal till målet hastar,
Och min själ är i behof.

4.

Se den hwieta barmen hur han flämmer.
Knäpp litet grand.
Se hur hon sin myrtenkrona hämtar
Utaf min hand.
Se hennes ögon trotsa just döden
Med sin Klarhet, styrka och färg.
Hör hennes sång om Jungfrurs öden,
Hör du, hör du Fader Berg?